

Posudek bakalářské práce

Roman Šťoviček: Současné české a slovenské archivnictví – od společných základů k rozdílnosti v teorii a praxi

Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, Ústav historických věd, obor: Spisová a archivní služba, srpen 2017

Bakalářská práce Romana Šťovička si kladla za cíl prozkoumat, popsat a vyhodnotit základní rozdíly v českém a slovenském archivnictví, které se od roku 1993 ubírá samostatnou cestou a které však stavělo a staví na společných základech. Úkolem studenta bylo navázat na před deseti lety obhájenou práci Jiřího Duška, který se zabýval zejména obdobím druhé poloviny dvacátého století. Patrné rozdíly se v obou zemích projeví až později, v souvislosti se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a jeho početnými novelami.

V úvodu práce je velice stručně představena historie českého a slovenského archivnictví, to z toho důvodu, aby autor neopakoval známá fakta, přesto však připravil základ pro budoucí srovnání.

Přes původní rozpaky s metodou zpracování nakonec zvítězila komparace základních archivních témat, a sice: legislativa, archivní síť a spisová služba. V tomto ohledu zůstala ne zcela naplněna oblast spolupráce obou zemí, byť v odborné i politické rovině se trvale udržuje a kolegové ze slovenských archivů bývají často účastníky konferencí pořádaných českými archiváři a naopak.

Roman Šťoviček pro zpracování tématu využil zejména dostupnou legislativu, omezené množství literatury, s ohledem na časové vymezení pak řadu současných internetových zdrojů.

Po obsahové stránce se téma bakalářské práce naplnit podařilo. Student pečlivě prozkoumal většinu dostupných zdrojů a s ohledem na možnou míru zkušeností a teoretických základů porovnal současné archivnictví v širším slova smyslu v obou republikách. Po technické stránce se však v práci vyskytuje řada nedostatků, které lze do určité míry přičítat zatím jen nepatrné zkušenosti se zpracováním odborného textu a také omezeným časovým možností, které se krátily úměrně s přibývajícím hloubkou rozsahu práce. Nicméně si se závěrečnou redakcí až na několik prohřešků poradil (členění zdrojů práce, čísla poznámek uváděná za interpunkčními znaménky či jejich absence apod.) a jako celek lze práci hodnotit velmi pozitivně.

Rovněž po stylistické stránce je práce na dobré úrovni, autor si až na výjimky poradil se slovenskými výrazy a evidentně se s jazykem a odbornými termíny vyrovnal.

Jedná o zcela samostatnou práci vypovídající o důkladném studiu a zájmu studenta o téma i problematiku oboru a současně splňuje nároky kladené na závěrečnou práci, proto ji doporučuji k obhajobě. Navzdory výše uvedeným výtkám ji hodnotím jako ještě výbornou.

V Pardubicích 1. srpna 2017

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.